

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 386. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686919346816.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Nei, Guds Død, Menneske! der har man Tragikerne, endogsaa dem, der ere gaaede tabte, og man har Aristophanes, og hver Dags Liv opstaaer næste Dag til et klassisk Drama. Og desuden har man jo her at gjøre med Hexametret. Hexametret er et stedse rislende Kildevæld, med ensformig og dog evig afvexlende Tonefald. Det er ægte Skabning af den græske Aand og viser netop, at Grækerne have været Gudernes Udvalgte, at deres Livsanskuelse havde noget Almeengyldigt. I Alexandrinen mangler kun en ganske lille Smule, og dog er det nok til at vise, at den er en Coulisse-Kilde anbragt af en Maskinmester, da det led mod Barbariets Nat. Vore moderne Versformer med deres stærke Lyrik, Uregelmæssighed, Hast, Lidenskab o. s. v., ere som Solglimt i April. Forgængeligheden kaster sine Snefokke paa Øieblikkets spillende Glæde, en mørk Baggrund varsler bestandig om, at den Syngende i sit inderste Hjerte ikke er vel og altid paa Springet til at blive zerrissen og mulig gaae i Kloster ligesom Schlegel, da han havde skrevet sin »Lucinde«, eller Zacharias Werner, da han havde gelebt og geliebt, eller Otto Krøyer, da han havde gelebt und gehaßt.